

پیاویکی دی باسی خۆی دهگیرپتهوه دهلی: له گهڵ چهند كهسيك كاری بازرگانیمان دهکرد، کۆمهڵێك سهنه دمان لابوو پتویستی دهکرد ئه و سهنه دانه بگهیه نینه شه ریکه یهك كه له شوینیکی دیکه بوو، ئیدی سهنه ده کانه کۆ کردهوه كه هی خۆم و چهند هاوڕێیه کی دیکه م بوون، ئه و سهنه دانه ش بای چنده ها هه زار دۆلار بوون، سواری سه یاره یه کی کری بووم، سهنه ده کانه له نیو جانتاکه م بوو، بۆ ئه وه ی به شوینی مه به ستیان بگه یه نم، به لām قه ده ری خۆی گه و ره دۆی ئه وه ی دابه زیم چهند کاتیک دۆی ئه وه بیرم که و ته وه که هه رچی سه نه داتی خۆم و هاوڕێکانم هه یه هه مووم له نیو سه یاره که له بیر کرده، هه یچ شتیکی شم ده ربه ی ئه و شو فی ره و ره قه می سه یاره که ی نه ده زانی، بۆیه تووشی دلته نگیه کی زۆر سه یر بووم ئایا ئه گه ر ره نجی ئه و هه موو ساله ی خۆم و هاوڕێکانم بچی من چ به و هاوڕێیانم بلیم؟!

چۆن باوه رپم پێ ده که ن؟!

چۆن قه ناعه تیان پێ به یینم؟!

چۆن بۆیان قه ره بوو بکه مه وه؟!

بۆیه خه ریک بوو گیانم ده ربچی له خه م و خه فه تان، له و کاته دا به هه موو دلّم به چاوی پر له فرمی سکم رووم کرده خۆی په ره ردگارو گوتم: (اللَّهُمَّ يَا فَتَّاحُ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَرْجِكَ)! زۆر به ناوی (فتاح) لێی پارامه وه، له سه ره جاده که وه ستا بووم، تووشی شۆک بوو بووم، له ناکاو سه یاره یه که له پێشم راوه ستا، منیش وامزانی ته کسیه که وه له دۆی نه فه ر ده گه ری، بۆیه گوتم: کاکه پتویستم به ته کسی نه، کابرای شو فی ریش گوتم: کاکه تۆ ئه و پیاوه نی که که میك بهر له ئیستا له نیو تۆتۆمبیله که ی من بووی و لێره دابه زی؟

گوتم: به لێ، به لێ منم، گوتم: ئه و سهنه دانه و ئه و جانتایه هی تۆ نه له نیو سه یاره که م جیما وه؟ ئیتر خه ریک بوو له خۆشیان دلّم بووه ستی.

پیاویکی دی باسی خۆی دهگیرپتهوه دهلی: له گهڵ چهند كهسيك كاری بازرگانیمان دهکرد، کۆمهڵێك سهنه دمان لابوو پتویستی دهکرد ئه و سهنه دانه بگهیه نینه شه ریکه یهك كه له شوینیکی دیکه بوو، ئیدی سهنه ده کانه کۆ کردهوه كه هی خۆم و چهند هاوڕێیه کی دیکه م بوون، ئه و سهنه دانه ش بای چنده ها هه زار دۆلار بوون، سواری سه یاره یه کی کری بووم، سهنه ده کانه له نیو جانتاکه م بوو، بۆ ئه وه ی به شوینی مه به ستیان بگه یه نم، به لām قه ده ری خۆی گه و ره دۆی ئه وه ی دابه زیم چهند کاتیک دۆی ئه وه بیرم که و ته وه که هه رچی سه نه داتی خۆم و هاوڕێکانم هه یه هه مووم له نیو سه یاره که له بیر کرده، هه یچ شتیکی شم ده ربه ی ئه و شو فی ره و ره قه می سه یاره که ی نه ده زانی، بۆیه تووشی

دلته نگییه کی زور سهیر بووم تایا ته گهر ره نجی تهو هه موو ساله ی خووم هاورپیکانم بچی من چ بهو
هاورپیانهم بلیم؟!

چون باورپم پی ده کهن؟!

چون قه ناعه تیان پی بهینم؟!

چون بویان قهره بوو بکه مه وه؟!

بویه خهریک بوو گیانم دهر بچی له خه م و خه فه تان، لهو کاته دا به هه موو دلّم به چاوی پر له
فرمیسکم رووم کرده خوی پهره ردگارو گوتم: (اللَّهُمَّ يَا فَتَاحَ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، اللَّهُمَّ
افْتَحْ لِي أَبْوَابَ فِرْجِكَ)! زور به ناوی (فتاح) لیبی پارامه وه، له سهه ر جاده که وه ستا بووم، توشی
شوک بوو بووم، له نا کاو سه یاره یه که له پیشم را وه ستا، منیش وامزانی ته کسییه که وه له دوا ی نه فه ر
ده گهری، بویه گوتم: کاکه پیویستم به ته کسی نیه، کابرای شوفیریش گوتی: کاکه تو ته و پیاره نی
که که میک بهر له ئیستا له نیو ئوتومبیله که ی من بووی و لی ره دابه زی؟

گوتم: به لی، به لی منم، گوتی: تهو سه نه دانه و تهو جانتایه هی تو نیه له نیو سه یاره که م جیما وه؟

ئیتز خهریک بوو له خووشیان دلّم بو وه ستی.